

Kitab Yoél jeung Garéja Advent Poé Katujuh Laodikia - Nomer Opat Puluh Lima

Jeff Pippenger

2026-02-12

Nomer Opat Puluh Lima

Tinjauan

Imamat dua puluh tilu nétélakeun tilu ujian dina usum Pentecostal tina saratus opat puluh opat rébu. Ngajajarkeun poé kahiji tina pésta Kemah jeung poé Pentecost, tuluy ngajajarkeun opat puluh poé nalika Kristus ngajar para murid pahareup-hareup saméméh munggah-Na ka sawarga jeung poé buah sulung, ngahasilkeun hiji struktur gembler anu ngawakilan talatah tilu malaikat.

Nalika “pupus, dikurebkeun, jeung dihudangkeun deui” diterapkeun minangka hiji waymark nubuat tunggal anu miboga tilu léngkah; sakumaha hal éta digambarkeun ku baptisan Kristus, urang manggihan yén lima poé sanggeus hudangna deui, dina poé buah bunggaran, ahirna pesta roti teu diragikeun salila tujuh poé téh datang minangka hiji pakumpulan suci. Ku kituna, dina hudangna Kristus deui, anu saluyu jeung kurban buah bunggaran, tuluy nuturkeun hiji mangsa lima poé.

Dina ahir struktur anu kabentuk ku nyaluyukeun poé kahiji pésta Tabernakel jeung poé Pentakosta, aya deui hiji tanda jalan anu miboga tilu léngkah, anu ogé dituturkeun ku lima poé nepi ka ngahontal Pentakosta.

Di antara dua “tonggak tilu léngkah anu dituturkeun ku lima poé” éta, aya hiji mangsa salila tilu puluh poé. Lamun urang nyaluyukeun poé kahiji tina pesta Kemah Daun jeung poé Pentakosta, urang ngartos yén lima poé saméméh pesta Kemah Daun téh nya éta Poé Panebusan. Sapuluh poé saméméh Poé Panebusan nyaéta pesta Tarompet. Opat puluh poé nalika Kristus ngajar padeukeut raray jeung raray sanggeus jumeneng-Na dina poé buah kahiji, saluyu lima poé sanggeus pesta Tarompet, sarta lima poé saméméh Poé Panebusan.

Tetengger tilu-léngkah tina ‘pati, dikurebkeun, jeung hudang deui’-Na, anu tuluy disusul ku lima poé nepi ka ahir pésta roti teu diragian, tuluy diulang deui tilu puluh poé ti harita nalika tetengger tilu-léngkah tina ‘tarompét, naék ka sawarga, jeung pangadilan,’ anu satuluyna ogé disusul ku lima poé nepi ka Pentecost. Tetengger awal anu tilu-léngkah téh gampang ditetepkeun minangka hiji tetengger anu miboga tilu léngkah, sabab éta langsung diidentifikasi kitu ku baptisan Kristus, anu ngalambangkeun ‘pati, dikurebkeun, jeung hudang deui’-Na. Baptisan éta mangrupa alfa tina mangsa suci 1.260 poé anu puncakna ngahontal kana ‘pati, dikurebkeun, jeung hudang deui’-Na, anu jadi omega tina 1.260 poé éta.

Tanda jalan tilu-léngkah dina ahir usum Pentakosta kudu dipikawanoh ngaliwatan panerapan nubuat. Dina lima puluh poé usum Pentakosta, struktur anu sarua kapanggih boh dina awal boh dina ahir. Dumasar kana prinsip yén Kristus salawasna ngagambarkeun ahir ku awal, urang tiasa

ngaidéntifikasi pésta tarompet, tuluy pangangkatan, tuluy Poé Panebusan, tuluy lima poé minangka hiji ‘tanda jalan tilu-léngkah dituturkeun ku lima poé.’

Urang ogé nguji tilu léngkah anu diajukeun éta ku patokan-patokan Alkitabiah ngeunaan ciri-ciri unggal tina tilu léngkah éta. Tilu léngkah éta sababaraha kali dilambangkeun dina Firman Allah. Éta téh tilu malaikat; éta téh buruan, tempat suci, jeung Tempat Mahasuci; éta téh karya Roh Suci dina ngayakinkeun ngeunaan dosa, kabeneran, jeung pangadilan. Ngenalkeun pésta tarompet, kenaékana, jeung poé Panebusan minangka tilu léngkah éta nungtut sangkan unggal léngkah saluyu jeung kasaksian Alkitabiah anu geus ditetepkeun.

Tarompet téh mangrupa talatah pangéling-ngéling, sarta ieu patali jeung malaikat kahiji anu ngagentraan, “sieun ka Allah.” Pangangkatan Kristus téh lambang kamulyaan Kadatangan-Na anu Kadua, sabab ungkapan kadua tina malaikat kahiji nyaéta, “pasihan kamulyaan ka Anjeunna.” Poé Panebusan téh lambang pangadilan, sarta ungkapan katilu tina malaikat kahiji nyaéta, “waktuna pangadilan-Na geus sumping.” Aya sababaraha cara pikeun nangtukeun yén ciri-ciri nubuat tina tilu léngkah dina waymark di ahir mangsa Pentakosta ngawakilan tilu léngkah tina injil anu langgeng, tempat loba jalma “dimurnikeun, diputihkeun, sarta diuji.”

Ku kituna, anjeun tiasa ningali yén dina waymark kahiji tina tilu léngkah, kurban bungbuahan pangheulana tina sa’ir dipasrahkeun, sarta dina waymark panungtung tina tilu léngkah éta, kurban bungbuahan pangheulana tina gandum dipasrahkeun. Ku kituna, anjeun tiasa ningali yén tilu léngkah alfa tina usum Pentakosta nandakeun roti anu teu diragikeun, sedengkeun waymark omega tina tilu léngkah nandakeun roti anu diragikeun. Ku kituna, anjeun malah tiasa ningali yén dina waymark tilu léngkah di awal, di dinya Kristus diangkat pikeun narik sakumna manusa, sarta dina waymark tilu léngkah di panungtungan, panji tina saratus opat puluh opat rébu diangkat pikeun narik bangsa-bangsa kapidir.

Malaikat kahiji jeung katilu téh malaikat anu sarua dina tataran nubuat, sabab anu kahiji nyaéta awal—jeung anu katilu nyaéta ahir. Malaikat kahiji, nyaéta alpha, ngumumkeun dibukana pangadilan, sarta malaikat panungtung, nyaéta omega, ngumumkeun ditutupna pangadilan. Warta malaikat kahiji dipapasihan kakawasaan ku kacumponan Islam dina 11 Agustus 1840, sarta malaikat katilu dipapasihan kakawasaan ku hiji kacumponan Islam dina 9/11. Sister White ngawartosan ka urang yén misi boh malaikat kahiji boh malaikat katilu nyaéta nyaangan bumi ku kamulyaanana. Saksi-saksi séjén kacida lobana, sarta maranéhna méré pangrojong anu nyukupan pikeun ngaidéntifikasi struktur mangsa Pentakosta sakumaha ditepikeun dina lima puluh poé ti jadian deui Kristus nepi ka Pentakosta, kalayan dua puluh dua ayat kahiji tina Imamat dua puluh tilu jeung dua puluh dua ayat panungtung tina Imamat dua puluh tilu. Di antara dua tanda jalan anu mangrupa tanda jalan tina tilu léngkah dituturkeun ku lima poé aya hiji mangsa tilu puluh poé anu ngawakilan malaikat kadua.

Tanda jalan anu kahiji tina ‘tilu léngkah dituturkeun ku lima’ poé nyaéta malaikat kahiji, tilu puluh poé nyaéta malaikat kadua, jeung tanda jalan anu kadua tina ‘tilu léngkah dituturkeun ku lima’ poé nyaéta malaikat katilu. Ieu tilu léngkah ngawengku sakumna usum Pentekosta nepi ka Pentekosta, anu tuluy nandaan mimiti tujuh poé pésta Kemah Daun anu ngagambarkeun curahan hujan

panungtungan salila krisis hukum Minggu anu dimimitian ku hukum Minggu di Amérika Sarikat sarta neraskeun nepi ka Mikaél ngadeg sarta mangsa kasempetan manusa ditutup. Struktur ieu téh ilahi, tapi éta nimbulkeun sawatara tinimbangan anu kacida seriusna.

Pertimbangan-Pertimbangan Nu Jero

Jelas yén patok jalan anu dilambangkeun ku ‘tarompet, naék ka sawarga, jeung pangadilan’ téh mangrupa ujian lakmus jeung ujian katilu. Ujian katilu salawasna jadi ujian lakmus, tempat tabiat dinyatakeun, tapi henteu kungsi dimekarkeun.

“Watek diungkabkeun ku hiji krisis. Nalika sora anu sungguh-sungguh ngumandangkankeun dina tengah wengi, ‘Tingali, panganten lalaki datang; kaluarlah maraneh rek mapag anjeunna,’ para parawan anu keur saré hudang tina saréna, sarta katingali saha anu geus nyieun persiapan pikeun éta kajadian. Duanana pihak kakeuheul ku datangna anu teu disangka-sangka, tapi anu saurang geus siap pikeun kaayaan darurat éta, ari anu saurang deui kapanggih teu boga persiapan. Watek diungkabkeun ku kaayaan. Kaayaan darurat ngaluarkeun logam sajatina tina watek. Sawatara musibah anu ngadadak jeung teu kaarepkeun, kanyeri ku kaleungitan, atawa krisis, sawatara panyakit atawa kasangsaraan anu teu disangka-sangka, hiji hal anu mawa jiwa nyanghareupan pati padeukeut, bakal ngaluarkeun sajatina batin tina watek. Bakal dinyatakeun naha enya aya iman anu sajati kana jangji-jangji tina firman Allah atawa henteu. Bakal dinyatakeun naha jiwa ditopang ku kurnia atawa henteu, naha aya minyak dina bejana jeung lampuna.”

“Mangsa pangudag datang ka sakumna jalma. Kumaha urang ngalampahkeun diri dina mangsa diuji jeung dibuktikeun ku Allah? Naha lampu-lampu urang pareum? atawa naha urang tetep ngajaga sangkan hurung? Naha urang geus sayaga pikeun unggal kaayaan darurat ku lantaran hubungan urang jeung Anjeunna anu pinuh ku kurnia jeung kayaktian? Lima parawan anu wijaksana teu tiasa maparin tabiatna ka lima parawan anu bodo. Tabiat kudu diwangun ku urang masing-masing.” Review and Herald, October 17, 1895.

Nalika waymark pésta tarompét sumping, tabiat anjeun disegel salalanggengna, anjeun diangkat jadi panji, sarta dosa-dosa anjeun dihapus salalanggengna. Tilu léngkah éta ngagambarkeun tilu aspék tina penyegelan. Kadatangan amanat Seruan Tengah Peuting nembongkeun saha anu boga minyak jeung saha anu diangkat jadi panji nalika dosa-dosana dipiceun. Amanat, pagawéan, jeung segel téh sadayana hiji waymark. Éta téh hiji waymark “anu mawa jiwa nyanghareupan pati” ku sabab aya “musibah anu teu disangka-sangka.” Tarompét Islam ngawakilan “musibah anu teu disangka-sangka” éta. Dina waktu éta amanat, “Tingali, Pangantén lalaki datang,” diproklamasikeun lima poé saméméh hukum Minggu, tempat amanat éta robah jadi sora tarik malaikat katilu.

Tilu léngkah tina waymark téh mangrupa unsur-unsur pangidentifikasi tina penyegelan jeung pangluhurna diangkatna saratus opat puluh opat rébu, pas saméméh hukum Minggu. Jelas yén uji lakmus ngeunaan “tarompét, naék ka luhur, jeung pangadilan” geus dipidangkeun ku pasamoan kémah Exeter. Lima poé antara Poé Panebusan jeung Pentakosta ngawakilan genep puluh genep poé antara ahir pasamoan kémah Exeter dina 17 Agustus nepi ka 22 Oktober 1844, waktu panto

ditutup. Genep puluh genep poé éta dina sajarah Millerite keur ngagambarkeun poé-poé panungtungan, jeung dina hal ieu, éta keur ngagambarkeun pangumuman béja Midnigh Cry ku saratus opat puluh opat rébu.

Lima poé nepi ka Pentekosta, saluyu jeung genep puluh genep poé nalika kaum Millerit ngembarkeun talatah Pekik Tengah Peuting, anu ogé dilambangkeun ku asupna Kristus ka Yerusalem kalayan mulya. Nu kahiji tina tilu léngkah téh nyaéta pesta tarompét, nyaéta tarompét katujuh, atawa cilaka katilu, atawa Islam dina poé-poé panungtungan, sarta asupna Kristus kalayan mulya ka Yerusalem dipiheulaan ku dileupaskeunana hiji kalde.

Dina segi nubuatan, ieu nandakeun yén leupasna kalde téh jadi tanda awalna asupna kameunangan, nyaéta Ceurik Tengah Peuting. Nubuatan Alkitab kudu diterapkeun dina poé-poé panungtungan ka karajaan kagenep dina nubuatan Alkitab—sato galak bumi, nyaéta Amérika Sarikat. Islam bakal nyerang Amérika Sarikat, sakumaha anu dilakukeunana dina 9/11, ku kituna nandaan awal pangwawaran Ceurik Tengah Peuting ku hiji serangan anu penting ka Amérika Sarikat ku Islam, sarta ahir pangwawaran Ceurik Tengah Peuting ku serangan penting séjén deui ka Amérika Sarikat ku Islam, sabab Yesus salawasna ngagambarkeun ahir hiji perkara ku awal hiji perkara.

Pesen Pentakosta téh nya éta pesen ceurik tarik, jeung ceurik tarik téh saukur mangrupa paningkatan tina pesen Ceurik Tengah Peuting. Dina sajarah Millerite, Ceurik Tengah Peuting réngsé nalika panto ditutup dina 22 Oktober 1844, jeung éta réngsé deui nalika panto ditutup dina hukum Minggu dina poé-poé panungtungan. Dina Pentakosta, Petrus nguarkeun pesen Yoel, jeung Pentakosta téh mangrupa tungtung omega tina Ceurik Tengah Peuting, ku kituna dina awal alpha tina Ceurik Tengah Peuting, Petrus ku kabutuhan nubuat ogé pasti keur nepikeun pesen Yoel. Dina Ceurik Tengah Peuting, Petrus aya dina Kisah Rasul pasal dua, di rohangan luhur dina jam katilu, tuluy dina poé anu sarua dina jam kasalapan anjeunna aya di Bait Allah nguarkeun pesen Yoel.

Petrus téh lambang saratus opat puluh opat rébu dina poé Pentakosta, anu mangrupa ahir tina Midang Wengi, jeung anjeunna téh lambang saratus opat puluh opat rébu dina awal Midang Wengi. Panyegelan jeung panghudangkeun saratus opat puluh opat rébu dimimitian ku dileupaskeunana kalde nalika Islam narajang. Nalika kaum Millerit ninggalkeun pasamoan kémah di Exeter maranéhna mawa éta pesen kawas ombak pasang anu ngagulidag, sarta sacara simbolis ngagambarkeun saratus opat puluh opat rébu anu ngulang pangalaman éta.

Pamakéan ieu jadi leuwih serius nalika anjeun ngakuan yén Pétrus ngawakilan jalma-jalma anu ngawariskeun amanat Midnigh Cry dina tés litmus jeung tés katilu tina usum Pantekosta. Jam katilu pikeun Pétrus dina Pantekosta nempatkeun anjeunna di rohangan luhur, sarta rohangan luhur éta ogé ngagambarkeun sapuluh poé saméméh Pantekosta. Tés kadua tina usum Pantekosta nyaéta tés Bait Allah salila tilu puluh poé anu nuturkeun tés pondasi. Tés kadua tina Bait Allah nungut supaya jalma-jalma satia asup ku iman ka Tempat Pangsuci-pangsucina, tempat dosa-dosana dipupus, jeung tempat ku iman maranéhna didudukeun babarengan jeung Kristus di tempat-tempat sawarga. Kitab Rasul-Rasul ngabéjaan ka urang yén Pétrus ngamimitian khutbahna ngeunaan kitab Yoél dina jam katilu di rohangan luhur, tuluy dina jam kasalapan anjeunna aya di Bait Allah.

Tapi Petrus, nangtung jeung kasabelas rasul téa, ngangkat sorana sarta ngadawuh ka maranéhna, “Heh urang Yudea, jeung sakumna aranjeun nu maricing di Yerusalem, ieu kudu dipikanyaho ku aranjeun, sarta dangukeun kecap-kecap kuring: Sabab ieu jalma-jalma téh lain keur mabok, sakumaha sangkaan aranjeun, da kakara jam katilu beurang. Tapi ieu téh nya éta anu geus diucapkeun ku nabi Yoel. ... Ari Petrus jeung Yohanes arangkat babarengan ka Bait Allah dina waktu solat, nya éta jam kasalapan.” Rasul-Rasul 2:14–16; 3:1.

Kristus dipaku kana salib dina jam katilu sarta Anjeunna pupus dina jam kasalapan. Pupus-Na, panguburan-Na, jeung kabangkitan-Na mangrupa hiji tanda jalan kalayan tilu léngkah. Léngkah katilu, poé buah pangheulana, ngamimitian lima puluh poé anu réngsé dina Pentakosta. Dina alfa mangsa Pentakosta, jam katilu jeung jam kasalapan ngawakilan hiji patukang tonggong anu écés, sabab Kristus hirup dina jam katilu jeung pupus dina jam kasalapan. Petrus aya di rohangan luhur dina jam katilu jeung di Bait Allah dina jam kasalapan.

Mangsa Pentekosta anu lilana lima puluh poé suci dina jaman Kristus téh mangrupa mangsa nubuat anu suci, anu langsung pakait jeung nubuat dua rébu tilu ratus taun. Ieu hususna pakait jeung minggu panungtungan tina opat ratus salapan puluh taun pikeun bangsa Yahudi dina Daniel salapan. Minggu suci éta, nalika Kristus netepkeun perjangjian, kabagi jadi dua mangsa anu sarua, masing-masing 1.260 poé nubuat. Puseur tina minggu éta nyaéta salib. Salib nandaan jam katilu jeung jam kasalapan, sarta Petrus dina Pentekosta ngalakukeun hal anu sarua. Dina taun 34, dina ahir minggu suci anu sarua, nalika Kornelius ngutus pikeun ngagero Petrus ti Kaisarea Maritima, haritana jam kasalapan.

Aya saurang lalaki di Kaisarea, ngaranna Kornelius, hiji perwira saratus ti pasukan anu disebut Pasukan Italia, jalma anu saleh sarta anu sieun ka Allah jeung sakulawargana, anu loba méré sedekah ka rahayat, sarta salawasna neneda ka Allah. Anjeunna nempo écés dina hiji titingalian, kira-kira dina jam kasalapan beurang, hiji malaikat Allah asup ka anjeunna, tuluy ngandika ka anjeunna, “Kornelius.” Barang anjeunna nenjo ka éta malaikat, anjeunna jadi sieun, tuluy ngadawuh, “Naon ieu, Gusti?” Malaikat éta ngandika ka anjeunna, “Doa-doa maneh jeung sedekah-sedekah maneh geus naék jadi pangéling-ngéling di payuneun Allah. Ku sabab kitu ayeuna utuslah jalma-jalma ka Yopa, sarta panggil saurang Simon anu boga landihan Petrus.” Rasul-rasul 10:1–5.

Isukna deui, Petrus naék ka hateup imah pikeun neneda kira-kira jam kagenep.

Isukna, waktu maranéhna keur neraskeun lalampahanana sarta geus deukeut ka kota, Petrus naék ka loténg imah pikeun neneda kira-kira jam kagenep. Manehna kacida lapar, sarta hayang dahar; tapi bari maranéhna keur nyiapkeunana, anjeunna katembong dina kaayaan tarenung. Anjeunna ningali langit kabuka, sarta aya hiji wadah turun ka anjeunna, rupana kawas lawon gedé nu kaiket dina opat juru, diturunkeun ka bumi. Di jerona aya sagala rupa sato suku opat ti bumi, sasatoan galak, anu ngarayap, jeung manuk-manuk di awang-awang. Tuluy aya sora nu nyarios ka anjeunna, “Geura hudang, Petrus; peuncit, tuluy dahar.” Tapi Petrus ngawaler, “Ulah kitu, Gusti; sabab abdi can kungsi ngadahar nanaon anu biasa atawa najis.” Sora éta nyarios deui ka anjeunna pikeun kadua kalina, “Anu geus disucikeun ku Allah, ulah ku maneh disebut biasa.” Ieu kajadian nepi ka tilu kali; tuluy wadah éta diangkat deui ka langit.

Rasul-rasul 10:9–16.

Panggero supaya Petrus datang ka Kaisarea kajadian dina jam kasalapan, nalika hiji malaikat sumping pikeun nyarita ka Kornelius. Kornelius ngagambarkeun barudak Allah séjén anu dipanggil kaluar ti Babul dina hukum Minggu. Malaikat anu sumping dina hukum Minggu téh nyaéta sora kadua tina Wahyu dalapan welas, anu nyaur ka maranéh anu masih kénéh aya di Babul supaya maruragan. Petrus téh saratus opat puluh opat rébu, sarta Kornelius téh pagawé jam kasabelas, anu ka Petrus digambarkeun minangka sasatoan najis. Hubungan Petrus jeung Kornelius téh nyaéta hubungan dina Wahyu tujuh, tempat saratus opat puluh opat rébu diidentifikasi dina patalina jeung jalma réa anu kacida lobana. Petrus diparéntah tilu kali supaya gugah, meuncit, jeung dahar. Salaku saratus opat puluh opat rébu, panggero ti Kornelius téh mangrupa tempat panji diparéntah supaya ngadeg.

Kornelius aya di Kaesarea Maritima, nu sok disebut ogé Kaesarea di sisi laut. Wahyu tujuh belas maparin terang ka urang yén “cai-cai” téh “mangrupa bangsa-bangsa, jalma réa, nagara-nagara, jeung basa-basa.” Cai-cai éta nya éta jalma-jalma nu aya di luar garéja Allah, sarta dina kitab Wahyu kitu deui dina visi Petrus ngeunaan sato-sato najis, angka opat ngalambangkeun sakuliah dunya. Opat rupa-rupa sato aya dina visi Petrus, sarta éta turun dina hiji lawon nu dicepeng dina opat juru na. Hubungan Petrus jeung Kornelius ogé digambarkeun ku Nuh jeung sato-sato nu asup kana bahtera.

Petrus aya di Yopa, anu hartina “caang jeung éndah,” sabab minangka lambang saratus opat puluh opat rébu, Petrus téh panji anu caang jeung éndah pikeun bangsa-bangsa lain. Jam kasalapan, bangsa-bangsa lain hudang ka éta panji anu ku Sister White diidentifikasi minangka Sabat, hukum Allah, amanat malaikat katilu, jeung para misionaris di sakuliah dunya anu mawa amanat poé-poé panungtungan. Kornelius dihudangkeun ka éta panji nalika malaikat sumping dina jam kasalapan di Kaisarea sisi laut. Amanat dina hukum Minggu Péntakosta tuluy indit ka sakuliah dunya—laut.

Diangkatna panji ogé digambarkeun minangka imah PANGERAN diangkat luhur ngaleuwihan pagunungan, sarta Petrus keur neneda di luhur hateup kota Yopa anu éndah tur caang, dina jam kagenep, saheulaanan saméméh hukum Minggu dina jam kasalapan. Nalika saratus opat puluh opat rébu geus disegel, kaayaan krisis di jero dunya bakal narik anak-anak Allah nu séjén, anu masih aya di Babul, pikeun néangan cahaya. Maranéhna dituntun pikeun manggihan Petrus di luhur imah di Yopa.

Petrus ogé aya di Kaisarea Filipi dina Mateus genep welas. Kaisarea Filipi di suku Gunung Hermon miboga ngaran anu sarua jeung Kaisarea di sisi laut, tapi éta miboga bédana anu écés lantaran hiji kota aya di darat jeung nu séjénna di laut. Panyaliban Kristus dina jam katilu jeung pupusna-Na dina jam kasalapan nandakeun hiji bédana anu écés antara hirup jeung paéh. Petrus dina Pentecosta dina jam katilu jeung jam kasalapan nandakeun hiji bédana anu écés ti kamar luhur nepi ka Bait Allah. Kaisarea di darat atawa Kaisarea di laut ngagambarkeun bédana profétis anu diperlukeun tina jam katilu jeung jam kasalapan, tapi teu aya rujukan langsung kana jam katilu nalika Petrus aya di Kaisarea Filipi. Dumasar kana kasaksian dua atawa tilu urang, hiji perkara diteguhkeun, jeung ku jam katilu jeung jam kasalapan tina salib sarta ogé dina poé Pentecosta,

duanana gambaran éta diwakilan ku hiji jalma wungkul, boh Kristus anu hirup atawa anu aya di jero kubur, atawa Petrus di kamar luhur atawa di Bait Allah.

Kasaksian katilu ngeunaan jam katilu jeung kasalapan di dua Kaisarea ngaidentifikasi Petrus minangka tokoh utama dina dua kajadian éta, sakumaha Kristus dina awal usum Pentakosta jeung Petrus dina ahir usum anu sarua. Tokoh alfa dina jam katilu téh sarua jeung tokoh omega dina jam kasalapan, anu méré hiji kasaksian yén Kaisarea Filipi téh alfa tina dua Kaisarea. Kasaksian kadua nya éta yén ngaran duanana kota téh sarua, ku kituna ngaran tokoh utama jeung ngaran kotana téh sarua. Kasaksian katilu nya éta kontras antara darat jeung laut. Waktu Petrus aya di Kaisarea Filipi, éta téh jam katilu. Di dieu pesenna jadi leuwih serius deui.

Merenah pikeun nyaluyukeun dua kota anu ngaranna sarua, sakumaha anu keur urang lakukeun, tapi urang ogé ngasupkeun jam katilu jeung jam kasalapan kana panerapanana dumasar kana kasaksian Kristus dina kayu salib jeung Petrus dina Pentakosta. Ku ngahijikeun tilu garis éta—jam katilu jeung jam kasalapan Kristus, jam katilu jeung jam kasalapan Petrus dina Pentakosta—urang netepkeun jam katilu di Kaisarea Filipi. Logika nubuat anu sarua pisan kudu dilarapkeun ka Kornelius dina jam kasalapan, Petrus dina jam kagenep, tuluy Petrus di Kaisarea Filipi dina jam katilu.

Petrus aya dina sakabéh tilu tanda jalan, ari Kornelius aya dina jam kagenep jeung kasalapan babarengan jeung Petrus, tapi henteu dina jam katilu di Kaisarea Filipi. Garis éta kasambung jadi hiji, sabab pikeun unggal léngkah éta masing-masing nya éta jam katilu, kagenep, jeung kasalapan, ti Kaisarea Filipi, ka Yopa, ka Kaisarea Maritima. Duanana Kaisarea miboga akar budaya anu napel ka Yunani jeung Rum, tapi kaistiméwaan Kaisarea Filipi nyaéta minangka perwujudan kapisirisme anu jauh jeung mistis, sedengkeun Kaisarea sisi laut téh mangrupa puseur dagang jeung administrasi, anu ngahijikeun budaya Yunani jeung pamaréntahan Rum. Kaisarea Filipi téh lambang churchcraft, jeung Kaisarea Maritima lambang statecraft.

Dina garis ti Kaisarea ka Kaisarea, Yopa mangrupikeun undakan tengah tina tilu undakan. Tilu undakan éta digambarkeun ku jam katilu, jam kagenep, jeung jam kasalapan. Kaisarea di sisi laut dina jam kasalapan nyaéta hukum Minggu nalika Injil nepika ka bangsa-bangsa Kafir. Tilu jam saméméhna, dina jam kagenep, Petrus aya di Yopa, kota anu caang tur ngagurilap. Tilu jam saméméh éta, Petrus aya dina pésta Tarompet dina jam katilu. Kaisarea ka Kaisarea nyaéta mangsa Midang peuting. Petrus ngawakilan jalma-jalma anu ngumumkeun Midang peuting ti mimiti nepi ka ahirna, sabab Isa salawasna nyaluyukeun awal jeung ahir. Midang peuting dimimitian ku kalde anu dileupaskeun dina waymark pésta tarompet, tempat Petrus ngumumkeun amanat Yoél.

Petrus aya dina patokan tilu-léngkah tina pésta tarompét, nyaéta kanaékan ka sawarga, tuluy dituturkeun ku pangadilan. Dina patokan éta dina Mateus genep belas, pasualan ngeunaan saha Kristus téh diangkat. Ngaran Petrus dirobah, sarta ku Kristus dinyatakeun yén dina Batu Karang ieu Anjeunna bakal ngadegkeun gereja-Na. Batu Karang anu jadi dasar pangwangunan Bait Allah téh nya éta pondasi, sarta Petrus di Caesarea Philippi mangrupa warta malaikat kahiji, nyaéta warta anu jadi pondasi. Nalika Petrus nepi ka léngkah salajengna, di Yopa, anjeunna naék ka luhur sakumaha Kristus naék dina ahir opat puluh poé pangajaran tatap muka. Kanaékan ka sawarga ogé

mangrupa paralel kana salib, panji utama dina sajarah kasalametan; sarta salib téh kabagi jadi dua bagian, ku ayana dua garong, robekna tirai nuju ka Tempat Nu Mahasuci, kitu deui poék jeung jam-jamna.

Ayeuna ti jam kagenep, sakuliah éta tanah poék nepi ka jam kasalapan. Jeung kira-kira dina jam kasalapan Yesus ngagero ku sora tarik, saur-Na, Eli, Eli, lama sabachthani? hartina: Allah Kami, Allah Kami, naha Gusti ngantunkeun Kami? Mateus 27:45, 46.

Di Yope, dina jam kagenep, Petrus aya dina hiji titik pamisah anu sipatna profétis, antara nu leungit jeung nu salamet, antara caang jeung poék, sarta antara mimiti jeung tungtungna Midnight Cry. Eta pegatna nekenkeun transisi gerakan Laodikea tina saratus opat puluh opat rébu kana gerakan Piladélpia tina saratus opat puluh opat rébu. Eta nandaan panolakan lengkep ka garéja Advent Poé Katujuh Laodikea. Panto pangadilan anu katutup, anu dilambangkeun ku poé Panebusan, datang lima poé saméméh undang-undang Minggu Pentakosta. Pangadilan éta dipiheulaan ku naékna ka sawarga, sarta saméméh éta, talatah tarompét. Tilu léngkah éta ngagambarkeun waymark tempat meterai Allah dipasangkeun, sarta talatah Midnight Cry diproklamasikeun ku garéja anu unggul ka jalma-jalma anu dilambangkeun ku Kornelius.

Petrus ngumumkeun amanat dina Pentakosta, sarta Pentakosta nandaan ahir tina amanat Pekik Tengah Peuting. Ku kituna, ku kabutuhan nubuat, Petrus ogé kudu ngumumkeun amanat éta dina awal mangsa Pekik Tengah Peuting. Mimiti salawasna ngagambarkeun tungtung. Amanat Pekik Tengah Peutingna Petrus dipaparin kakawasaan nalika kalde Islam dileupaskeun, sarta narajang Amérika Sarikat, sakumaha éta deui kajadian dina hukum Minggu. Petrus anu ngumumkeun amanat dina jam katilu jeung jam kasalapan Pentakosta ngaidéntifikasi awal jeung ahirna Pekik Tengah Peuting.

Dina runtuyan anu keur urang timbang-timbang, opat puluh poé anu ditungtungan ku naékna Kristus ka sawarga, ogé ngawitan sapuluh poé di rohangan luhur. Lima poé dina sapuluh poé éta, Poé Panebusan nandakeun yén dosa-dosa Israil geus dipupus, sarta gereja geus nyiapkeun dirina. Dina jam katilu Petrus aya di rohangan luhur dina poé Pentakosta. Dina jam kasalapan tina hukum Minggu, talatah robah ti tengah peuting ka panjerit tarik.

Pangwawaran talatah Ceurik Tengah Peuting ku Pétrus kajadian nalika anjeunna aya dina jam katilu. Talatah éta ditandaan ku pesta tarompet, nalika kalde dileupaskeun, sarta ku Kaisarea Pilipi, jeung Kaisarea Pilipi téh ogé Panium. Panium digambarkeun dina ayat tilu welas nepi ka lima welas tina Daniel sabelas. Pétrus keur ngaidéntifikasi lain ngan ukur hiji serangan Islam kana Amérika Sarikat nalika kalde dileupaskeun dina mimiti pangwawaran Ceurik Tengah Peuting, tapi Pétrus dina waktos anu sarua ogé aya dina perang Panium anu mingpin kana undang-undang Minggu. Perang Panium téh hiji kajadian saajar jeung serangan Islam kana Amérika Sarikat.

Urang bakal neraskeun perkara-perkara ieu dina artikel salajengna.